

Uverdig PR-kamp fra Sametinget

Sametingets velger atter en gang å hyre et PR-byrå til å bekjempe mineralnæringen i Finnmark. Det markerer knapt noe demokratisk høydepunkt.

• 07.05.2019 Olav Hallset Bergindustri

Urfolk i Finnmark er sikret å få sin stemme hørt når industrietableringer planlegges. Sånn må det være i et moderne demokrati. Sametinget har også blitt hørt i prosessen fram mot Nussirs driftskonsesjon som nå er på plass, og har sikret at man tar ekstra hensyn til reindriften under kalving og trekkperiodene. Dette er likevel ikke nok, Sametinget jobber fortsatt for å stanse hele prosjektet.

At Sametinget ikke går av veien for å ta i bruk kreative metoder for å stanse prosjekter det er imot visste vi fra før. Tidligere har de sendt brev til en rekke internasjonale finansforetak for å advare mot å investere i Nussir-prosjektet. For et par år siden fikk de utarbeidet en egen rapport som sådde tvil om den samfunnsøkonomiske lønnsomheten, uten at verken bedriften eller kommunen fikk bidra med informasjon. I fjor ble det klart at det hadde engasjert et av verdens største PR-byråer, Burson-Marsteller, for å bidra i kampen mot gruveetableringen, og nå svir de av ytterligere noen millioner på nok et PR-byrå, Boldt.

Sametingspresident Aili Keskitalo hevder de ikke skal drive lobbyvirksomhet, men hjelpe Sametinget med "rådgivning innenfor samfunns- og myndighetskontakt og mediehåndtering". Blant målgruppene er politiske beslutningstakere på kommunalt, regionalt og sentralt nivå. Grensen mellom dette og regulær lobbyvirksomhet fremstår som noe uklar, for å si det forsiktig.

Hvordan Sametinget forvalter sine egne penger er deres sak, men hvordan politiske prosesser pågår angår oss alle. Det er oppsiktsvekkende at et folkevalgt organ driver lobbyvirksomhet på siden av demokratiske prosesser. Mangelen for respekt for vårt felles stats- og styringsverk er påtagelig.

Nussir-prosjektet har vært utredet og vurdert av en rekke myndighetsinstanser gjennom mer enn ti års saksgang. De tekniske, miljømessige, økonomiske forholdene er gjennomlyst fra alle vinkler, og det samme er prosjektets påvirkning på reindriften. På bakgrunn av disse vurderingene er vedtak om driftskonsesjon fattet, med de avbøtende tiltak overfor reindriften som er presisert.

Dette holder tydeligvis ikke for Sametinget, de fortsetter sin kamp mot prosjektet. At de ikke har endret standpunkt er ikke så overraskende, men at de bruker millioner på PR-byråer for å målbære sin sak overfor politiske beslutningstakere er på grensen til spektakulært.

Sametinget kjenner naturligvis saken svært godt, og er i full stand til å presentere sitt syn. Det har de gjort i mange år, gjennom de demokratiske prosessene både de og bedriften har vært del i. At de ikke har fått fullt medhold i sitt syn gjør altså at det hyres inn hjelp til å fortsette kampen i kulissene etter at den er avsluttet.

Sametinget er ikke en interesseorganisasjon, det er et folkevalgt organ som forvalter velgernes tillit. Stadig ny bruk av eksterne lobbyister overfor andre myndigheter vitner om manglende respekt for demokratiske prosesser og svekker tilliten til Sametinget som institusjon.

OLAV HALLSET

FAGSJEF POLITIKK OG SAMFUNN I NORSK BERGINDUSTRI